

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

De calumnijs catabaptistarum aduersus ministros uerbi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

semper uictos esse. Authores uero aliud nihil effecisse quam ut sese magno pudore deridendos uniuerso orbi proponerent, & asseclas suos in extremum exitium traherent atq; demergeret. Idem uos facietis, si conatibus uestris pio studio nemo obstiterit.

Vulgus suo pte ingenio mobile est, & nouarum rerum percupidum, pauci aut nulli ferè ad studia destinantur: scholæ pereunt nec reformantur, et quum antea multam auri uim in ignauos fucos contulerimus, pro gloria dei et reipub. Christianæ salute ne obulum quidem expendere libet. Sed pro hac tam turpi ingratitude pœnas aliquando condignas dabimus. SIMON. Adquiesco dictis tuis, et ueritatē agnosco.

QVOD CALVMNIAM STRVVNT catabaptistæ uerbi ministris, ex inuidia nascitur. Sese enim coram indocta plebe odiosis sermonibus uendunt, ut ministros uerbi inuisos plebi faciant, auctoritatem eis derogent, oues contra pastores concitent, ne sermonibus eorum credant, ipsi soli regnent.

IOIADA.

Non dubito quin & alij catabaptistarum primores, iam dudum illa non ignorarint, nosq; in his rebus nihil contra deum commississe in-

VIII. TRACT.

tellegerint, cur ergo non odium & inuidiam inter
preter, quod tanta acerbitate in sermonibus suis con-
tra ueritatis prædicatores & ecclesiarum ministros
inuehant, ut eosdem qui uel possessiones habent, uel
ex euangelio mercedem accipiunt, fures & latrones
adpellare non uereantur? Hoc eis suggerit spiritus sci-
licet unde audiuntur insana ista uoces, quas ubiq; spar-
gunt: Ne patiamini o fratres ut illi uos seducant, im-
postores sunt, nolite eis credere, Antichristi sunt, & lu-
pi rapaces, uentres, mercedem enim ex euangelio, &
pro singulis sermonibus singulos aureos aut modios
frumenti accipiunt, possessiones habent, quum tamen
Christus dixit: Gratis accepistis gratis date. Hic ma-
gna authoritate caput 10. Matthæi intonant, & mise-
re discernunt, plaustra conuitorum in nos iacentes. Pul-
chre interim scripturas, quas superius pro nobis addu-
ximus, dissimulantes et supprimentes. Simples et idiote-
tata authoritate et uerborum mole obruti, et specie san-
ctitatis excecati, adquiescere incipiunt, adeo ut et ipsi
talia loqui incipiant. Sciunt astuti hoies & qui cause
sue pessime parum fidunt, non posse fieri ut sibi homines
adiungant, nisi prius prædicatores ueritatis coram au-
ditoribus suspectos reddant, & eis fidem adimant. Imit-
tantur in hoc adulteros, qui uxori maritum inuisum
reddunt, & sese interim insinuant, ut deserto marito
ipsi recipiantur. Mox ut episcopi ecclesijs inuisi esse
coeperint,

coeperint, clam irrepunt lupi isti, oues perdunt et lo-
 lium tritico inserunt, de redditibus, de decimis, deq;
 ceteris huiusmodi rebus multa inter simplices garru-
 entes, spe uana lactant miseros, futurum fore ut oneri-
 bus istis liberetur. Quo minus id fiat iam in causa esse
 praedicatorum & magistratus: illos quod ueritate non
 praedicet: istos quod iniquis legibus populū premant,
 ita utrosq; in perniciem illorum cōspirare affirmant.
 Porro ad quae natura procliues sumus facillime credi-
 mus, facile ergo sermonibus illorum persuadentur sim-
 plices, & odium concipiunt contra episcopos, inobe-
 dientia mouetur erga magistratus, adherere incipiūt
 impostoribus illis, quos in caelum usq; extollunt, in
 quos quaecumq; habent conferunt. Nec reijcit is, qui
 paulo ante docuerat gratis esse dandum quod gratis
 sit acceptum. Nouum genus monachorum in istis ho-
 minibus nobis subolescere quis non uidet? qui pauper-
 tatem quum profiterentur, diuitias ingentes corraserunt.
 Quid uero mirum, quod in pristinas tenebras re-
 labi nos finit deus, quum erga ueritatem tam simus in-
 grati, mendacijs tam facile aurem praebemus, nihil di-
 scernentes inter hypocrisim & fidem? Orandus domi-
 nus ut studium ueritatis in nobis accendat, ut errores
 tam pessimos ex ecclesia sua tollat, ut catabaptistis
 quoq; donet ut ab hypocrisi tandem resipiscant, ne ec-
 clesias diutius scindant & seducant. SIMON.

Hoc idem tecum ardentissimis uotis orabo, nec dubium est quin preces nostras exauditurus sit dominus. De magistratu uero uelim mentem tuam mihi exponas. Nondum enim intelligo, quomodo Christianus ceteris praeesse possit. IOIADA. Quandoquidem noxiam appetit, differemus hanc disputationem in alium quempiam diem. SIMON. Ita fiat, tu uale. IOIADA. Et tu quoque, dum fuerit integrum redi. SIMON. Curabo ut primo mane adsim.

LIBER TERTIVS

QVOD CHRISTIANVS MAGISTRATVM GERERE POSSIT.

IOIADA.

I.
TRACT.

SALVE Simon, ades in tempore. Audi dū te uideo ueritatis, hinc magnā spem concipio te id posse cōsequi quod tanto pere quaeris. De magistratu, quod duodecima conclusione proposueram, nō diffido quin plannum tibi facere possim quod hac in re dubitas. Tu primum dic quid sentias. SIMON. Tu quidem fieri posse putas, quod Christianus homo magistratum gerat, ego uero ex uerbum et exemplum Christi huius sententis